

[Wilhelm.]

stand til præcis at sige, i hvilket tempo det vil ske og til hvilke priser. Den slags opgørelser laves ganske enkelt ikke, som det hidtil er foregået, og det er også en af de ting, der er stort behov for. Det er ikke, fordi vi tror, at den reaktionære politik på boligområdet i sig selv ville blive ændret af, at man fik disse efterundersøgelser, men det ville dog være værdifuldt, at man ikke i den grad kunne binde folk disse historier på ærmerne længere om, hvor lidt det har betydet, og hvor lidt slemt det har været, når de har mærket på deres krop, at det er ganske nærledes.

Vi er i konsekvens heraf imod de forringelser, det tilbagetog, der er foretaget i de sidste minutter af disse mange måneders udvalgsbehandling, og det betyder, at vi er imod hele den første lange stribe af ændringsforslag.

Vi er også imod den stribe af ændringsforslag — 3 stykker er det vist — der har at gøre med at indskrænke adgangen til disse oplysninger. Det kan lyde meget besnørende, at det kun er offentlige myndigheder og koncessionerede virksomheder, men så vidt vi kan se, har man også dér en risiko for, at man forhindrer, at beboerforeninger og lejerorganisationer kan kræve adgang til de oplysninger, der ligger ikke bare på deres eget lille område, hvor de måske kan blive bedømt som part i sagen efter en partsøfentlighedsbetragtning, men også på mere landsdækkende områder, hvis de ønsker at lave analyser af, hvad der egentlig sker f. eks. på huslejudviklingen. Vi er altså imod de indskrænkninger, der ligger dér, og kan derfor kun stemme for de par ændringsforslag, der er rent tekniske konsekvensændringer, og derudover for nr. 7, og som går ud på, at man ikke længere vil pålægge lejerne den helt urealistiske pligt at skulle komme med oplysninger, som de meget ofte ikke engang har selv.

Boligministeren (*Helge Nielsen*):

Som flere ordførere har været inde på, har dette ved førstebehandlingen ret så uskyldige lovforslag haft en hård skæbne og en vanskelig gang igennem udvalget, og flertallet har svinget fra dag til dag og fra sag til sag på de forskellige punkter i lovforslaget, men der er altså nu kommet et resultat

ud af det. Jeg vil gerne indledningsvis sige, at jeg synes, lovforslaget ser bedre ud nu, end det kommer til at se ud, når det bliver færdig lov. Men jeg vil også gerne bekræfte ikke mindst over for hr. Arne Bjerregaard og andre, der har været inde på denne side af sagen, at når jeg ikke trækker dette lovforslag tilbage, er det, fordi både Danmarks Statistik, kommunerne og administrationsdepartementet er glad for at få det, de nu får. De ville hellere have haft det oprindelige, hvad jeg da kan være meget enig med hr. Arne Bjerregaard i. Men disse organisationer og institutioner, som skal anvende registeret, er altså tilfreds med det, der her er blevet resultatet.

Jeg vil godt til hr. Ingomar Petersen sige, at den radikale holdning undrer mig såre, når man tænker på, at det radikale venstre gang på gang har krævet arbejdet med samordning af skatter og sociale ydelser fremskynnet, senest under debatten om boligsikringen i sidste uge. Hvis det radikale venstre på ny og med rette fremhæver, at sådanne revisioner vil være nyttige, og at det lovmodelarbejde, der er i gang, kunne anvendes til belysning af virkningerne af de foreslåede regler, så forstår jeg ikke et hak af den radikale ordførers bemærkninger her.

Det er jo en kendsgerning, at en sådan lovmodel kun kan gennemføres med et realistisk befolkningsgrundlag, hvorpå de foreslåede ændringer kan prøves, og her hvor vi taler om boligsikring, må man jo kende huslejen og indkomsten hos befolkningsgrundlaget, for at de resultater, der kan aflæses, kan have værdi. Ikke mindst derfor forekommer det mig helt uforståeligt, at det radikale venstre vil modsætte sig gennemførelsen af en bygnings- og boligregistrering, der vil være et virkelig nyttigt hjælpemiddel til løsning af den opgave, som det radikale venstre prioriterer så højt. Men det er måske et udtryk for, at det radikale venstre prioriterer denne opgave lavere, end man tidligere har gjort. Man giver os i hvert fald ikke instrumenterne til at klare de opgaver, som man ønsker at pålægge os.

Det radikale venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget har i betænkningen henvist til, at administrationsdepartementet på et møde den 24. august 1972 tilkendegav, at der efter dets opfattelse ikke var behov for et principielt